

1599.

tione per illius Religiosos perpetuo obser-
vandas. per Venerabilem Fratrem Bernar-
dinum Episcopum Aversan. Prælaturam Vi-
sitationis nostræ Apostolicæ, ac Joannem
Leonardum Visitatorem Apostolicum præ-
dictæ Congregationis a Nobis deputatum
de novo fieri, & cum dilecto filio Hiero-
nymo Perusino dictæ Congregationis Ab-
bati Generali, nonnullisque aliis dictæ Con-
gregationis Prioribus participari manda-
vimus.

Et aliter
Congregati-
one Episco-
porum, & Re-
gularium exa-
minata con-
firmat.

§.3. Quare volentes, ut hujusmodi no-
va statuta, Constitutiones, & declaratio-
nes, quæ etiam per Venerabiles fratres nos-
tros Ptolomeum Episcopum Tusculanum
Cardinalem Comen. ejusdem Congregatio-
nis Protectorem, ac S. R. E. Cardinales su-
per negotiis, & consultationibus Episcoporum,
& Regularium deputatorum jussu,
& mandato nostro diligenter vise, exami-
nata, & approbata fuerunt, ab ipsis Religio-
sis, ut in monastica disciplina observantia,
ut decet, conformes existant, & de cætero
certam Regule normam habentes sub suavi
Religionis jugo gratum altissimo famula-
tum exhibeant, perpetuo, ac inviolate ob-
serventur, motu proprio, non ad ipsorum
Monachorum, aut aliorum pro eis Nobis
super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed
ex mera deliberatione, ac ex certa scientia
nostra, deque Apostolica potestatis plenitu-
dine, cætera omnia antiqua ipsius Congre-
gationis Statuta, Constitutiones, & Ordina-
tiones, præsertim prædicta jussu Pii Præ-
decessoris edita, & ab ipso Pio Prædecessore
confirmata, & ipsius Pii V. Prædecessoris
litteras cum omnibus in eis contentis,
quæ omnia præsentibus pro expressis haberi
volimus, auctoritate Apostolica, tenore
præsentium perpetuo abrogamus, ac præ-
dicta nova statuta, Constitutiones, & de-
clarationes jussu nostro editas eadem aucto-
ritate, & tenore præsentium perpetuo confir-
mamus, & approbamus, ac in prædicta
Congregatione Montis Virginis ab illius
Generali, ac aliis Abbatibus, Monachis,
& Religiosis universis, prout quempiam
eorum concernunt, perpetuo observari de-
bere, statuimus, & ordinamus. Mandantes
propterea in virtute sanctæ obedientiæ præ-
dictis Generali, aliisque Abbatibus, Mo-
nachis, & Religiosis quibuscumque nunc,
& pro tempore existentibus, ut nostra Sta-
tuta, Ordinationes, & Declarationes hu-
jusmodi, cæteris antiquis per Nos abrogatis
prætermisissis, deinceps in perpetuum ob-
servent, & observari curent, & faciant.

Et in dicta
Congregati-
one Monastica
jubet servari.

§.4. Decernentes præsentibus literas de
subreptionis, aut obreptionis vitio, seu in-
tentionis nostræ, aut alio quocumque de-
fectu notari, impugnari, redargui, aut
quovis modo infringi, annullari, vel retra-
ctari nullatenus posse, sicque ab omnibus
censeri, & ita per quoscumque Judices ordi-
narios, & Delegatos, sublata eis, & eo-
rum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-
terpretandi facultate, & auctoritate judi-
cari, & definiti debere, ac irritum, & ina-
ne, quidquid fecerit super his a quoquam qua-

Clausula.

vis auctoritate scienter, vel ignoranter con-
tingerit attentari.

§.5. Quocirca Venerabili fratri nostro
Ptolomeo Episcopo Tusculan. Cardinali Co-
mensi nuncupato moderno, & pro tempo-
re existenti dictæ Congregationis apud Nos
Protectori, ut præsentibus literas, & in eis
contenta quæcumque, ubi, & quando opus
fuerit per se, vel alium solemniter publica-
ri faciat, auctoritate nostra, & supra dicta no-
va statuta, ordinationes, & declarationes
in prædicta Congregatione perpetuo invio-
late observari: Contradictores quoscum-
que, & præmissis non parentes, nec cen-
suras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque oppor-
tuna juris, & facti remedia appellatione
postposita compescendo.

Exequutor
perpetuus e-
jusdem Con-
gregat. Pro-
tector desi-
gnatur.

§.6. Non obstantibus prædictis Pii V.,
& aliis quibuscumque prædictæ Congrega-
tionis Statutis, & Ordinationibus, Consti-
tutionibus, & consuetudinibus, etiam Jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis firmitate alia roboratis, nec non quib-
uscumque Constitutionibus, & Ordinationibus
Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis
prædicti Pii V., ac aliis literis Apostolicis
eidem Congregationi, illiusque Generali,
& aliis Abbatibus, Monachis, & Religio-
sis, seu quibuscumque aliis in contrarium præ-
missorum quomodolibet concessis, confir-
matis, & approbatis. Quibus omnibus, &
singulis, etiam si pro illorum sufficienti de-
rogatione de illis, eorumque totis tenori-
bus specialis, specifica, & expressa, non
autem per clausulas generales idem impor-
tantes mentio, seu quævis alia expressio ha-
benda, aut aliqua alia exquisita forma ad
hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac
si ad verbum infererentur, præsentibus pro
expressis habentes, hac vice dumtaxat spe-
cialiter, & expresse derogamus, cæterisque
contrariis quibuscumque.

Obstantia tol-
lit.

Datum Romæ apud S. Petrum sub An-
nulo Piscatoris die 8. Martii 1599. Pontifi-
catus nostri Anno VIII.

Dat. die 8.
Martii 1599.
An. VIII.

CXCIV.

Quod Archiepiscopi, & Episcopi Oleum
Sanctum tradi curent Fratribus Ordinis
B. Mariæ de Monte Carmelo, pro mini-
stranda extrema unctione ejusdem Ordinis
infirmis.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, &
Episcopis præsentibus literas inspecluris sa-
lutem, & Apostolicam benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius
Procurator Generalis Ordinis Fratrum
Beate Mariæ de Monte Carmelo, quod licet
Regulares prædicti Ordinis consueve-
rint recipere ab Episcopis Oleum Sacrum
pro ministranda infirmis Regularibus ejus-
dem Ordinis extrema unctione, nihilomi-
nus nonnulli Episcopi Suffraganei Oleum Sa-

Petitio Ordinis
Carmeli-
tarum.

Sa-

1599.

Pape provisio,
de qua in Ru-
brica.

Transumptio-
nem fides.

Dat. die 24.
Martii 1599.
An. VIII.

Ex Regest. in
Secr. Brevis.

Sacrum hujusmodi prædictis Religiosis tra-
dere recusant. Quare Nobis humiliter sup-
plicari fecit prædictus Procurator generalis,
ut in præmissis opportune providere de be-
nignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur hujusmodi supplicatio-
nibus inclinati, de Venerabilium Fratrum
nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardina-
lium super consultationibus, & negociis
Episcoporum, & Regularium Præpositorum
sententia, Fraternitatibus vestris per præ-
sentes committimus, & mandamus, ut
prædictis Ordinis Beate Mariæ de Monte
Carmelo ubivis existentibus Regularibus,
quandocumque Sacrum Oleum pro mini-
stranda ejusdem Ordinis respective Regula-
ribus infirmis extrema unctione petierint,
illud vos in vestra Dioecesi prompte, ac
liberaliter exhiberi faciatis, ac quoscum-
que Suffraganeos vestros, ut similiter in sua
quisque Dioecesi ipsis Regularibus Oleum
Sacrum tradi curent, & faciant, auctori-
tate etiam nostra moneatis. Non obstantibus
in contrarium facientibus quibuscumque.

§.2. Volumus autem, ut præsentium
transumptis, etiam impressis, manu alicujus
Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica
constitutæ munitis, eadem prorsus fides
adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur,
si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum
sub Annulo Piscatoris, die vigesima quarta
Martii, millesimo quingentesimo nonage-
simo nono, Pontificatus nostri Anno VIII.

CXCV.

Facultas Episcopo Gebennensi supprimendi
unionem factam a Gregorio XIII. quorundam
Beneficiorum Militiæ SS. Mauriti, & Lazari,
ac erigendi novas Parochias in Balligiis de
Ternier, & Chablaix.

Venerabili Fratri Claudio Episcopo
Gebennensi.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam
benedictionem.

Gregor. XIII.
Beneficia exi-
stentia in Ba-
lligiis hic re-
centis Militi-
æ SS. Mauri-
tii, & La-
zari univ. us-
que dum in
eisdem Balli-
giis fides ca-
tholica stabili-
retur, & Pa-
rochia erigi
possent.

Alias, sicut accepimus, se. re. Grego-
rio Papæ XIII. Prædecessori nostro,
pro parte bo. me. Emmanuelis Philiberti
Sabaudia Ducis exposito, quod, cum di-
ctus Emmanuel Philibertus quadam Balli-
gia, videlicet Ternier, Chablaix, & Gex
sub ditione ejus temporali existentia a Ber-
nensibus recuperasset, & ad pristinam tem-
poralem jurisdictionem suam revocasset,
licet illorum Populorum pravis opinionibus,
& inveterata hæretica perfidia mali-
tia obduratas mentes, serius quam ipse
Gregorius Prædecessor optabat, sanare posse
vereretur, ejusdem tamen Ducis, & publi-
cæ Ecclesiæ Catholice nomine valde lata-
Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

tus, conducibile fore existimabat, ut Re-
ligiosa loca ipsorum Balligiatorum prophe-
nata, quæ in pristinos usus, & officia recti-
tuti non poterant, Militiæ Sanctorum Mau-
ritii, & Lazari, cujus ipse Dux Magnus
Magister existeret, aliquo modo interven-
rent. Itaque eidem Gregorio supplicato
quatenus prædicta beneficia, & alia pia loca
dictorum Balligiatorum, & seu in illis confi-
sistentibus dictæ Militiæ unire, & incorpora-
re dignaretur: idem Gregorius supplicatio-
nibus hujusmodi inclinatus, omnia Bene-
ficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura
Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regu-
laria in Balligiis prædictis consentientia,
etiam si Sæcularia, Canonicatus, & Præben-
dæ, dignitates etiam principales, Perform-
natus, Administrationes, Monachales, &
Canonicas portiones, & officia etiam cu-
rata, claustralia, & electiva, Hospitalia,
Leprosaria, & Xenodochia essent, & alia
quæcumque Loca Religiosa, eorumque
Membra, Grangias, Possessiones, & Præ-
dia, in quibus nullus Ecclesiasticus cultus
Sæcularis, vel Regularis, seu Hospitalitas
exercebatur, nec tunc saltem quoad Paro-
chiales Ecclesias, & alia Beneficia Ecclesi-
astica curata, restitui poterat, quæque nulli
Canonico collata, aut commendata, seu
commissa, nec in Ecclesiis, Monaste-
riorum, Hospitalium, & aliorum Piorum
Locorum tunc vigentium, extra Balligia
prædicta consentientia, commodum, & fa-
vorem unita, aut suppressa essent, nec ab
Ecclesiis, Monasteriis, Capitulis, Con-
ventibus, Beneficiis, Hospitalibus extra illa
consistentibus veluti unita dependere,
aut ea uti membra pertinerent, quæ omnia
salva, & illata idem Gregorius manere vo-
luerat, nomine, titulo, donatione, ordi-
ne, statu, & essentia etiam Regulari in il-
lis singulis, prout fuerant, perpetuo sup-
pressis, & extinctis cum suis Ecclesiis, Do-
mibus, bonis, jurisdictionibus, juribus,
fructibus, censibus, pertinentiis, & actio-
nibus omnibus, & quibuscumque, ut ad
Christiana Fidei propagationem, aliqua
ratione inservirent, Militiæ prædictæ per-
petuo univ. annexuit, & incorporavit,
prædictamque unionem, annexionem, &
incorporationem ad Ecclesias, Monaste-
ria, Prioratus, Dignitates, Beneficia, Of-
ficia, Hospitalia, & Loca Sæcularia, & Re-
gularia, in quibus cultus Ecclesiasticus Sæ-
cularis, vel Regularis, aut Hospitalitas sine
magno prædictorum, atque Sabaudia Sta-
tus periculo, & perturbatione restitui non
poterat, eadem auctoritate, extendit, &
amplavit, ita tamen, quod cum primum
eorumdem Balligiatorum, & Locorum re-
cuperatorum homines veritatis lumen,
commiserante Domino, recepissent, in
quacumque ipsorum parte contingeret, Pa-
rochiales Ecclesiæ, & alia Ecclesiastica loca
ad exercitium curæ animarum idonea ab
Ordinariis Locorum, quibus illa suberant,
cum dote non minori quinquaginta ducato-
rum annuatim de proprietatibus bonorum
prædictorum ad justum competentem nu-
merum

H h

Convertis
nunc homini-
bus duorum
ex districta
gus ad idem
catholicis, ex
quo necessitas
inducitur no-
vas erigendi
Parochias, &
nonnulla se-
cularia, vel
Regularia pia
loca instituen-
di.

merum instituerentur, illisque ab eisdem Ordinariis, de Rectoribus, & Pastoribus idoneis, juxta Concilii Tridentini dispositionem, & alias canonicas sanctiones provideretur, & alias, prout in literis Apostolicis in forma Brevis sub Annulo Piscatoris sub datum videlicet 13. mensis Junii 1579., Pontificatus sui Anno Octavo, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Cum autem, sicut nuper accepimus, dilectus filius nobilis Vir Carolus Emmanuel modernus Sabaudiae Dux procuraverit, nec non Fraternalitatis tuae, & multorum insignium virorum doctorum Verbi Dei Praedicatorum ad praedictorum Balliagiorum partes abs te missorum concionibus adhibitis, factum fuerit, ut tandem, mensibus retroactis, homines pene omnes duorum ex dictis Ballagiis, nempe de Ternier, & Chablaix, quae in ista tua Diocesi consistunt, ab haereticorum faucibus sint erepti, qui quidem, licet eorum corda haecenus valde indurata remansissent, tamen praedictis Praedicatorum insignibus praedicationibus mollificata, ad orthodoxae fidei lumen, & veritatem reversa, & eorum antea vitae abjuratione, & detestatione per eos, & eorum singulos in tuis manibus, & in dicti Caroli Emmanuelis Ducis, illiusque status virorum nobilium praesentia, & assistentia prius facta, in Ecclesiae Catholicae, & Apostolicae gremium recepti, & aggregati, Deo auctore extiterunt: & cum non sufficiat, tot animas Dei Ecclesiae acquisivisse, si modus illas retinendi, ac ita manutenendi non reperitur, ac factum vix dici queat, quod non durat factum; & si praedicta unio, annexio, & incorporatio, quoad Parochiales Ecclesias, attento quod conditio in illa, seu literis desuper expeditis apposta per dictorum Populorum ad Catholicam Fidem, & Ecclesiae unitatem reversionem purificata extitit, dissolvatur, & Rectores in Parochialibus Ecclesiis praedictorum Balliagiorum, quae numerum quadraginta quinque, vel circa ascendunt, qui in Catholica Fide in illis locis, & personis conservanda, & confirmanda, aliisque adhuc haeretica pravitate labefactis ad eandem Catholicam Fidem revocandis insistant, constituantur, ex hoc profecto Catholicae Fidei propagationi, & mantentioni valde prospiceretur. Sed quia ipsis Rectoribus sic deputandis, ut illorum muneri sedulo, & absque alia rei familiaris distractione satisficiant, congrua sustentatio assignanda esset, & si ipsi Rectores a praedictae Militiae militibus sustentandi, aut portio quinquaginta ducatorum, ut praefertur, eis per ipsos Milites assignanda veniret, illi procul dubio in eo, quod eorum victui necessarium foret, seu praedictorum quinquaginta Ducatorum exactio ab eisdem Militibus procuranda, plus temporis, quam in eorum munere, & officii exercitio, impenderent, si unio per Gregorium Praedecessorem dictae Militiae, ut praefertur, facta, in totum perpetuo dissolveretur, ac

revocaretur, & annullaretur, ipsorumque Beneficiorum unitorum hujusmodi fructus in praedictarum Parochialium, & aliarum Ecclesiarum utilitatem, & reparationem earundem Parochialium, Rectorum congruam sustentationem, arbitrio tuo, nec non trium, aut plurium insignium secularium, vel cujusvis Ordinis Regularium, verbi Dei Praedicatorum, & Concionatorum in eisdem Ballagiis mantentionem converterentur, ex hoc profecto ipsorum Converterum in Christi Fide perseverationi, earundemque animarum saluti, divinique cultus incremento, & mantentioni, ut plurimum consuleretur, & annuente Domino aliud Ballagiium de Gex ad eandem conversionem ex continuo vicinorum ita piorum operum exercitio, magis, ac magis in dies invitaretur. Propterea nobis humiliter supplicari fecisti, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

§.3. Nos igitur, qui Catholicae Fidei propagationem, quantum cum Domino possumus, procurare non desistimus, literarum dicti Gregorii Praedecessoris tenores praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternalitati tuae unionem, annexionem, & incorporationem, extinctionem, ampliationem, & Decretum in praedictis Gregorii Praedecessoris literis contenta, de praedicti Caroli Emmanuelis Ducis consensu, Apostolica auctoritate, perpetuo dissolvendi, dismembrandi, revocandi, & annullandi, ac Parochiales Ecclesias supra dictas restituendi, seu de novo erigendi, & instituti, ipsorumque Beneficiorum fructus, redditus, & proventus praedictarum Ecclesiarum Rectoribus, illarumque reparationibus, nec non octo Presbyterorum secularium, qui in Ecclesia Parochiali Oppidi de Tonon, quod insigne est, divinis Officiis, & servitiis, Sacramentorumque administratione insistant, & trium ad minus magis eruditiorum, & tam secularium, quam cujusvis Ordinis Regularium, arbitrio tuo eligent., Verbi Dei Praedicatorum in eisdem Ballagiis mantentionem sustentationi, & alimentis etiam perpetuo applicandi, & appropriandi, postquam milites, seu eorum magnum Magistrum pro tempore existentem ex praedictorum beneficiorum tunc, ut praefertur, unitorum fructibus, redditibus, & proventibus, generaliter, aut particulariter ab ipsarum Ecclesiarum Rectoribus, aut Monasteriorum Abbatibus, aut Prioratuum Prioribus, seu aliis quibuscumque nil unquam petere, aut pretendere, seu litem desuper, & causam quomodolibet, & quovis praetextu, aut colore, movere ullatenus posse, decernendi, sed perpetuum illis desuper silentium imponendi, tibi que de illis ad effectum praemissum libere, & omnino disponendi in omnibus, & per omnia, perinde ac si eadem unio, annexio, & incorporatio eis, seu eorum militiae facta non fuisset, & plena eorumdem beneficiorum dispositio ad te spectaret, hac vice dumtaxat,

Clemens Gebennensis Episcopo facultatem tribuit praedictam unionem sup-
primendi;

Parochias de novo erigendi, five beneficia eis unien-
di, & Parochos eligendi.

xat, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impertimur. Et nihilominus, ut in ipsis Parochialibus Ecclesiis, aliisque Beneficiis hujusmodi, ut necessarium est, idonei Rectores, & Pastores vigiles deputentur, qui ad gravem ipsarum de novo converterarum animarum curam exercendam strenue invigilent, tibi que de eisdem Parochialibus Ecclesiis, nec non etiam perpetuis Cappellaniis, seu Ecclesiis, aut Cappellis, & aliis Beneficiis hujusmodi, etiam si de jure patronatus quorumvis tam laicorum, & nobilium, quam quorumvis aliorum ex fundatione, seu dotatione existant, quomodocumque per haeresim, devolutionem, aut alias quomodocumque vacant., pro hac vice in favorem personae, seu personarum tibi benevisarum, habilium, & idonearum, disponendi, & de illis providendi, nec non eos, qui haecenus de dictis Parochialibus Ecclesiis provisi fuerunt, quatenus ad curam animarum exercendam idonei non reperiantur, summarie, de plano, sine strepitu, & figura iudicii in eisdem Ecclesiis privandi, ipsorumque Parochiales Ecclesias aliis magis idoneis conferendi, nec non, attenta Sacerdotum penuria, cum Ecclesiae Gebennensis Canonice ad animarum curam exercendam idoneis, ut simul cum eorum Canonicatibus, & Praebendis quisque eorum unam ex Parochialibus Ecclesiis dictae Diocesis, dummodo utriusque commode intervenire valeant, ad eorum vitam, seu ad tempus tibi beneficium obtinere valeant, eadem auctoritate dispensandi. Praeterea tibi, Rectoribus earundem, aut aliarum Parochialium Ecclesiarum tuae Diocesis congruam portionem super decimis, & primitiis, quae in eorum Parochiis percipiuntur, ab Abbatibus, & Prioribus, etiam extra visitationem, omni oppositione, & appellatione remotis, assignandi, nec non alios aliarum Parochialium Ecclesiarum dictae Diocesis Rectores magis habiles, & idoneos, ad id tamen voluntarios, ad annum, seu aliud tempus tibi beneficium, non tamen ultra biennium, qui curam ipsarum animarum gerant, de eorum propriis Ecclesiis relicti, seu iis Vicariis ad curam exercendam idoneis, & approbatis, ita, quod Rectores ad aliam residentiam in dictis eorum Ecclesiis ad annum, seu alio tempore durante faciant, minime teneantur, amovendi, & ad dictas Ecclesias praedictorum Belliagiorum per praedictum tempus, attenta Sacerdotum ad hoc habilium, & sufficientium penuria in illis partibus vigente, transferendi, licentiam pariter concedimus, & indulgemus.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac regulis nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac de exprimendo vero valore, & generalis, ac Lateranen., etiam novissime celebrati Concilii, uniones, annexiones, & incorporationes perpetuas, nisi in casibus a jure permixtis fieri prohibent., ac quibuscumque aliiis Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

Derogationem
tracis.

Synodalibus Concilii editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.
Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Martii 1599., Pontificatus nostri Anno VIII.

Dat. die 24.
Martij 1599.
An. VIII.

CXCVI.

Indictio universalis Jubilai pro Anno 1600. quo conceditur plenaria remissio Peccatorum, Visitantibus Basilicas SS. Petri, & Pauli Apostolorum, ac S. Joannis Lateranen. & Beatae Mariae Majoris de Urbe: Et aliae Indulgentiae durante d. Anno suspensae declarantur.

Antiquum Jubilai Ritum restituit Bonifacius VIII. pro quolibet centesimo Anno in sua Constit. XV. Antiquorum. Tom. III. Par. II. fol. 94. Sed ad annum quinquagesimum reduxit Clemens VI. in Extravag. 2. de Penit. & Remiss. & ad trigessimum Urbanus VI. & tandem ad 25. Paulus II. in sua Constit. IX. Ineffabilis. Tom. III. Par. III. fol. 128.

CLEMENS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christi fidelibus praesentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Annus Domini placabilis, annus remissionis, & veniae, filii in Christo dilectissimi, jam Dei munere appropinquat, iam tempus acceptabile, & dies aeternae salutis adveniunt, ad redimenda peccata, ad salvandas Animas. Annus Christiano populo in primis optabilis, & jucundus Sanctissimi Jubilai jam prope adest, qui a salutifero partu Beatae Dei Genitricis, & semper Virginis Mariae sexcentesimo supra millesimum numeratur, tanto majori fidelium gaudio, & frequentia in Alma hac Urbe, de more celebrandus, quanto expressius, atque efficacius suam primariam originem representat. Nam, quemadmodum veteri traditione, & majorum monumentis testatum est antiquissimo Romanae Ecclesiae Instituto, per decurrentes saeculorum aetates, hoc est singulis centenis annis, a Christi Domini, & Salvatoris nostri Natali, amplissima peccatorum Indulgentia, & remissiones propositae erant iis, qui sacra Beatorum Apostolorum limina pie, ac devote visitarent.

Annus centesimus Jubilai ex antiquo ritu indictus

§. 1. Quam sane vetustam institutionem Anni centesimi non vana Gentilium superstitione, sed religioso cultu, & Christianorum concursu Romae celebrandi, sal. recor. Bonifac. Papa VIII. praedecessor noster, suo Apostolico Decreto, ad certitudinem praesentium, & memoriam futurorum confirmavit. Ac licet alii Summi Pontifices praedecessores item nostri, qui postea sunt consequti, intro angustiores annorum limites, propter vitae humanae brevitate, Jubilai

Hanc institutionem Bonifacius VIII. confirmavit, & alii d. tempus contraxerunt.

bilæ celebrandi spatium contraxerint: ipsa tamen centenarii celebratio, ob antiquæ traditionis primordia, in primis insignis non immerito existimatur. Et revera divino consilio factum videtur, ut postremo cujusvis sæculi Anno, quod longissimum, etiam humanæ vitæ spatium censetur, in ipsa Arce, & Domicilio Christianæ Religionis, tanti beneficii memoria a cunctis fidelibus recolatur; quod scilicet ad omnes illuminandos sol justitiæ Christus Deus noster, qui humano generi salutem attulit, ex utero Virginis expressus est, ex eo etiam, quod Christiani universi ad Petri Sedem, & ad fidei petram, tamquam filii ad patrem, & oves ad Pastorem summum simul conflunt, tanto magis unius ovillis, & unius Pastoris unitas appareat, & unius fidei splendor latius elucescat, quæ nullo sæculorum decursu, nulla temporum varietate immutata est, sed semper eadem a fidelibus populis incorrupta, atque inviolata professione retinetur; membra quoque suo visibili capiti tanto arctius charitatis glutino connexa mundus agnoscat: & denique idem ille spiritus unitatis, quo sola Ecclesia Catholica, ejusque corpus admirabiliter compactum, & coagmentatum est, tanto illustrius declaratur, dum veluti ab universitate Populi Christiani, in ipsa unitatis parente Romana Ecclesia, stans temporibus Annus unus, Sanctus jure optimo nominatus, summa religione, ritumque solemniter celebratur.

Clemens dicitur
Jubilæi celebra-
tionem iudicet pro an-
no 1600.
& omnes ad
eius acquisi-
tionem hor-
tatur.

§.2. Hunc autem Annum vere Sanctum, Annum Domini acceptum, & placabilem, quo homines poenitentiam agerent, & ad Deum, & Patrem misericordiarum in corde perfecto converterentur, primus Mundo annuntiavit ipse vita, & salutis nostræ auctor Jesus Christus Filius Dei, quem Pater unxit Spiritu Sancto, & omni super eum gratiæ plenitudine effusa, misit illum evangelizare pauperibus, & mansuetis mederi, & sanare contritos corde, prædicare captivis Indulgentiam, & remissionem, clausis aperitionem, & cœcis visum. Et nos etiam qui licet humiles, & indigni, vices tamen Christi Domini in Terris, ipso ita disponente, gerimus, & tenemus, ex hac sublimi Apostolicæ vigiliæ specula, vobis universis Christianis fidelibus annunciamus, indicimus, evangelizamus hunc eundem Annum Jubilæi, vere poenitentiae, & spiritualis letitiæ. Et quia charitas Christi, pro quo legatione fungimur ad omnes gentes, urget nos, & zelus salutis animarum comedit cor nostrum: hortamur, & obsecramus omnes per asperionem Sanguinis Jesu Christi, & per adventum ejus, & diem tremendi Judicii, ut sacro potissimum Jubilæi tempore convertatur unusquisque a via sua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta: quia Clemens, & misericors est Deus noster, & multæ miserationis, & præstabilis super malitia. Dum vero ex nostro pastoralis officii munere carissimos in Christo filios nostros, Imperatorem electum, Reges, & Principes Catholicos, & omnes Christianos toto Terrarum

Orbe, in remotissimis etiam Provinciis, & Regionibus commorantes, ad Jubilæi hujus sanctam, & jucundissimam in Domino celebritatem, summo cum gaudio vocamus atque invitamus; eodem plane tempore acerbissimi doloris sensu vehementissime commovemur, mente, atque animo recogitantes, quam multe nationes, & populi ipsos miserabiliter abscederint ab unitate, & communionem Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam: qui proximo superiori centenario in ipsa una Catholica, & Apostolica Ecclesia Romana, nobiscum unanimes, & cum consensu in Domo Domini ambulantes, sanctum illius Jubilæi Annum, multa cum lætitia, & spirituali exultatione celebraverunt; pro quorum æterna animarum salute vitam nostram, ac sanguinem, si opus esset, libentissime effunderemus. At vos interea, filii obedientes, & Catholici, a Deo, & a nobis benedicti, venite, ascendite ad locum quem elegit Dominus, ad spiritualem Sion, & Hierusalem sanctam non litera, sed spiritu unde ab exordio nascentis Ecclesiæ lex Domini, & lux Evangelicæ veritatis in omnes gentes, & nationes derivata est. Hæc est illa felix Civitas, cujus fides Apostolico ore laudata annunciat in universo Mundo; cum ipsi Beatissimi Apostolorum Principes Petrus, & Paulus, totam doctrinam cum Sanguine profunderunt, ut per sacram Beati Petri Sedem, caput Orbis Terræ effecta. Mater esset cunctorum creditum, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic fidei petra, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic incorruptæ veritatis doctrina, hic Claves Regni Cœlorum, & summa ligandi, atque solvendi potestas; hic denique Thefaurus ille Ecclesiæ in exhaustis sacrarum Indulgentiarum, cuius custos, & dispensator est Romanus Pontifex, qui eas omni quidem tempore distribuit, prout salubriter in Domino intelligit expedire, sed Anno potissimum Sancti Jubilæi pia, & larga profundit manu; quando & Porta Sanctæ in antiquissimis, & religiosissimis hujus Urbis Basilicis, & Ecclesiis aperiuntur more solemnibus, & fideles a peccatorum labe expurgati intrant in conspectu Domini in exultatione, ut non jam ex veteris legis instituto, quæ umbram tantum habebat futurorum bonorum, neque ex Hebræorum consuetudine, quibus omnia contingebant in figura, aut servi humanæ servitutis iugo constructi liberi evadant, aut in carceribus vinciti dimittantur, aut gravi ære alieno oppressi liberentur, quin etiam ad paternorum bonorum possessionem redeant; Terrena enim hæc sunt, fluxa, & caduca. Sed fructus Anni Sancti, & spiritualis nostri Jubilæi, illi sunt uberrimi, quod Anima Christi Sanguine redempta e iugo ferreo diabolice tyrannidis, atque ex tetro Carcere, & vinculis peccatorum, divina Sacramentorum efficacia, absolvuntur, & dimissis debitis, ac poenis in adoptionem filiorum Dei, & ad cœlestis Regni hereditatem, & Paradisi possessionem admittuntur, & alia quamplurima Dei beneficia accipiunt. Nos igitur Sum-

Summorum Pontificum prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, & eorum, ac saluberrimum Institutum retinentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, Jubilæi celebrationem in Annum proximum millesimum sexcentessimum, a primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi ejusdem Anni millesimi sexcentessimi inchoandam, & per totum Annum ipsam finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christianis delibus vere poenitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum Basilicas, & S. Joannis Lateranen., ac Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesias, semel saltem in die per tringinta continuos, aut intermissos dies, si Romani, vel incolæ Urbis fuerint, seu per quindecim dies, si fuerint Peregrini, aut alias externi, devote visitaverint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani Populi salute, pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impertimur.

Indulgentiæ
Basilicæ vif-
santibus pro-
ponit.

Eisdem In-
dulgentiis im-
pediis quo-
que, concedit.

§.3. Et quoniam venire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte preventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas, & Ecclesias obire nequeant; nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si dictas Urbis Basilicas, & Ecclesias diebus a nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Prælati præ-
cipit, ut po-
pulos horren-
tur ad huius-
modi Indul-
gentiis conse-
quendas.

§.4. Vos autem Venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, in partem sollicitudinis nostræ vocati, Duces, & Pastores Populorum, lux Mundi, & sal Terræ, capite tubas argenteas, quarum usus est in Jubilæo, idest adhibete prædicationem Verbi Dei, & annunciate populis hoc gaudium, ut sanctificetur, & Dei juvante gratia, parati sint ad ea cœlestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus, Filius dilectionis suæ, per ministerium humilitatis nostræ præparavit; adducite fratres verbo, & exemplo parvulos ad hujus charissimæ matris ubera, quæ eos per Evangelium in Christo genuit, adducite filios ad patrem, oves ad Pastorem summum, membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis edificatio Catholica Ecclesiæ constructa consurgit; adducite populum ad Sanctam Romanam Ecclesiam, & ad gloriosos Principes Terræ Petrum, & Paulum, qui Universum Mundum legem-

Domini docuerunt, & quorum fides, dignitas, & auctoritas, indigno etiam in hærede non deficit. Ad sacras igitur Indulgentias, earumque salubres fructus ipso Jubilæi Anno Romæ percipiendos, vocate cœtum, congregate Populum, sanctificatæ Ecclesiam, docete oves fidei vestræ creditas, quia advenæ, & peregrini sumus in hac vita, & Civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Ideo quia breves dies sunt hujus nostræ ærumnosæ peregrinationis, & nescimus, qua hora paterfamilias, & Sponsus Christus venturus sit; idcirco vigilent, & Lampades ardent, & plenas oleo charitatis, & misericordiæ gestent in manibus, & festinent ingredi in illam requiem. Nam si unquam alias, nunc potissimum iræ, rixæ, & contentiones, & inveterata odiæ dimittenda propter Christum: nunc maxime servos docet misereri conservorum suorum, ut Dominus clementissimus omne debitum dimittat eis. Nunc præcipue omnes carnis impuritates abluendæ, ut templum Dei mundum sit, & unusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Postremo furta, rapinæ, homicidia, & adulteria, & omnia peccata exterminanda, ut placetur ira Dei, & eos, qui Christiano nomine gloriantur, agnoscat vere Christianos, & imitatores Christi, & sectatores bonorum operum. Docete autem eos, quemadmodum ad salubres Indulgentias consequendas, in animo contrito, & in spiritu humilitatis, assiduis orationibus, & jeuniis, ceterisque pietatis operibus se ipsos præparare, atque exercere debeant, & qui substantiam hujus Mundi habent, aperiant viscera sua, & fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, præcipue vero erga Peregrinos Romam venientes, misericordes sint, & sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutorum fluctus diligentissime coluerunt, ipsi quoque multa cum hilaritate spiritus renovent, atque observent. Admonete etiam eos, ut orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, & concordia perpetuo conservetur. Postremo docete eos, cum sanctam peregrinationem susceperint, qua modestia, qua devotione, qua fraternæ pacis observantia lucere eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipsos fratres Venerabiles, & omnem Clerum, exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, ut vestræ virtutis, & Religionis veluti sale ceteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes unanimes in uno spiritu Christianæ charitatis, atque in omni sanctitate, & justitia Deo serviamus.

Principes hor-
tatur ut sub-
veniant pere-
grinis.

§.5. Hortamur quoque, & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo

zelo excitentur; precipue vero fratrum no- rorum Episcoporum, & Superiorum An- tititum pastorem sedulitatem, & vigilan- tiam adjuvent, & a suis Magistratibus, & Ministris adjuvari mandent, ut improborum licentia coerceatur, & honorum studia, eorum regia ope, & gratia foveantur; ma- xime autem erga Peregrinos beneficentiam & liberalitatem exercent, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed Hos- pitalibus, Domibus, & publicis Hospitiis amanter excepti, & comite, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concus- sione, & injuria institutum iter lati pera- gant, & cum gaudio in patriam revertantur. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi placibilem reddent, ut diu in Terris felices vivant, & demum, in aeterna Tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Exemplis hu- jus bulae cre- di jubet.

Sanctionem, poenalem ad- dit.

Dat. die 19. Maii 1599. An.VIII.

Relatio pra- dictae indicio- nis.

Suspensio om- nium indulgen- tiarum, & fa- cultatum ab- solvendi du- rante anno Ju- bilaei.

§. 6. Ut vero praesentes literae, ad om- nium n fidelium in quibuscumque locis existen- totiam facilius perveniant, volumus, earum exemplis etiam impressis, manu No- tarii publici subscriptis &c.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae indicationis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo nonagesimo nono, decimo- quarto Kal. Junii, Pontif. nostri Ann.VIII. Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum, & absolvendi facultatum durante hoc Jubilaeo.

Cum Sancti Jubilaei celebrationem a Vi- gilia Nativitatis D.N. Jesu Christi An- ni proximi millesimi sexcentissimi inchoan- dam, & usque ad finem ejusdem Anni du- raturam, Univerfo Populo Christiano de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, indixerimus, ac om- nibus utriusque sexus Christianis vere poenitentibus, & confessis, qui Beatissimo- rum Petri, & Pauli Apostolorum Basilicas, S. Joannis Lateranen., ac Beatae Mariae Ma- joris de Urbe Ecclesias visitarent, plenissi- mam omnium peccatorum suorum Indul- gentiam, remissionem, & veniam concef- ferimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur.

§. 1. Cupientes, ut Christianae nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra, in fidei, ac Religionis unitate congregatae, eodem pietatis, ac devotio- nis spiritu, Basilicas, & Ecclesias praedictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilaeo visitent, & frequentent, mul- torum Romanorum Pontificum praedecef- sorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & indulta absolvendi, etiam in casibus Sedi Apost. reservatis, etiam in literis die Coena

Domini legi solitis contentis, quibusvis Ec- clesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Jo. Hierosolymitan. Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congre- gationibus, Confraternitatibus, etiam lai- corum, Universitatibus, & Pii Locis, illo- rumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam saecularibus, quam quorumvis etiam Mendicantium Or- dinum Regularibus personis, coronisq; gra- nis, imaginibus, & numismatibus ex metal- lo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices praedecef- fores nostros, ac etiam Nos, etiam ad in- stantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Impera- tori, Regibus, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Eccle- siastica dignitate, etiam speciali nota digna fulgentibus, etiam ad instar Jubilaei, aut alias quomodocumque; & ex quibusvis causis, & occasionibus, sub quibuscumque tenori- bus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex cer- ta scientia, ac alias quomodolibet concessis; quorum omnium tenores, formas, deroga- tiones, & decreta, praesentibus pro ex- pressis haberi volumus, Apostolica auctori- tate, de eorumdem fratrum consilio, & as- sensu, ac Apostolicae potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque, & ea eodem Anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere: irritum quo- que, & inane decernimus, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa per praesentes auctoritate Apostolica praeci- pimus, & mandamus, ne interim alia, quam indicta a nobis praedicti Jubilaei Indulgentiae, sive publice, sive privatim, quovis praetextu ubivis locorum, & gentium, sub excom- municationis eo ipso incurrendae, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis poenis, publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur.

Clausula de- rogatoria.

§. 2. Non obstant. praemissis, ac Consti- tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Con- ventuum, Ordinum, Congregationum, Hos- pitalium, Confraternitatum, Universita- tum, Collegiorum, & Locorum, aliorum- que praedictorum, etiam Juramento, con- firmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & In- dultis Apostolicis, illis eorumque Superio- ribus, & personis, ac aliis quibuscumque, per eosdem Romanos Pontifices praedecef- fores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, in- que Legatos, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & de- cretis, & ex quibusvis causis concessis, con- firmatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam si in illis caveatur expresse, quod sub simi- libus, vel dissimilibus suspensionibus nequa- quam comprehendantur, nisi de illis specia- lis, & individua mentio fiat, illis alias in- suo robore permanentibus, ad effectum praemif-

missum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

Dat. die 21. Maii 1599. An.VIII.

Ex Regest. in Secret. Breve.

Exordium.

Decretum, de quo in Rubrica.

Prohibitio Fratrum Car- melitae, quo- niam se in...

§. 3. Et quia difficile nimis esset, praesentes quocumque, ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis etiam im- pressis, Notarii publici manu, & sigillo per- sonae in dignitate Ecclesiastica constitutae obfirmatis &c.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1599., duodecimo Kal. Junii Pontificatus Nostri Anno VIII.

C XCVII.

Monasteria Monialium sub cura Fratrum Carmelitarum, & Congregationis Mantuae in Italia existentia, abdicantur a cura ad Fratrum, & subjiciuntur locorum Ordinariis, ita ut si contingat aliqua eorum extingui, bona extinguentium ad Congrega- tionem praedictam libere revertantur.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctimonialium, quae relictis Mund' illecebris, Christo Domino Coelesti Spon- so se dedicaverunt, felici, & prospero guber- nio, sub quo tamquam prudentes Virgines accensis lampadibus ad Sponsum praedictum festinent, ac sub Regulari Observantia ubero- ris pietatis fructus afferant, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, quaecumque ad haec opportuna fore conspi- cimus, ea libenter statuimus, & ordinamus.

§. 1. Motu igitur proprio, non ad ali- cujus Nobis super hoc oblat. petitionis in- stantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, accedente etiam con- sensu dilecti filii Prioris Generalis universi Ordinis Fratrum Carmelitarum, omnia, & singula Monasteria Monialium Ordinis Carmelitarum, & seu alias sub cura, & guber- nio Fratrum dicti Ordinis, etiam Congre- gationis Mantuae, ubicumque locorum in- univ. Italia existentia, ab omni cura, gubernio, visitatione, & superioritate tam praedicti Prioris Generalis, quam aliorum quorumcumque ejusdem Ordinis, seu etiam Congregationis Mantuae Superiorum, & Fratrum, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, perpetuo eximimus, tollimus, & liberamus, ac ipsorum omnium, & sin- gulorum Monasteriorum, & in eis pro tem- pore existentium personarum curam, re- formationem, punitionem, & correctionem tam in capitibus, quam in membris, Ordi- nariis locorum auctoritate, & tenore praedictis, perpetuo committimus, & speciali- ter delegamus; Itaut quilibet locorum Or- dinarius in singulis ex praedictis Monasteriis in ejus respective Civitate, vel Dioecesi ex- istentibus, omnimodam Jurisdictionem exer- cere, ac illa regere, & gubernare, dicta au- thoritate possit, & valeat.

§. 2. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis no- strae, aliisque arbitrio eorumdem Ordinario- rum infligendis poenis praedicto Priori Ge-

nerali, ac Vicario etiam Generali praedictae Congregationis Mantuae, aliisque Ordinis, & Congregationis praedictorum Superiori- bus, & Fratribus, ne de caetero se in cura, & gubernio Monasteriorum praedictorum, quavis auctoritate, occasione, vel praetextu intromittere, ingerere, aut immiscere au- deant, vel praesumant: Abbatibus vero, seu Prioribus, & Conventibus, & Religiosis singu- lorum Monasteriorum hujusmodi, ut deinceps in perpetuum praedictis locorum Ordina- riis subint, ac prompte pareant, & obediant.

dd. Monaste- tiis ingerant.

Derogatio contrarium.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Syno- dalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationi- bus, ac Monasteriorum, Ordinis, Congre- gationis praedictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis in contrarium praesentium quom- odolibet concessis, confirmatis, & appro- batis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores, praesentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Si contingat Monasteria extingui, eorum bona ad Ordinem Carmelitarum revertantur.

§. 4. Volumus autem, ut si contingat aliqua ex praedictis Monasteriis Monialium extingui, aut supprimi, illorum pro tem- pore extinguentium, & supressorum bona, ad Ordinem, seu Congregationem praedictam, sub cuius gubernio erant, libere revertantur.

Datum Romae apud S. Petrum sub An- nulo Piscatoris die 28. Maii 1599. Pont. No- stri Anno octavo.

Dat. die 28. Maii 1599. An.VIII.

C XCVIII.

Institutio Rotae in Civitate Ferrariae Status Ecclesiastici ad decidendas causas illius Civitatis, & Territorii, cum Indultor um concessione.

Ferrariam, ubi Bonif. IX. Universitatem Stu- dii instituerat sua Const. IV. in supremae. T. III. P. II. fol. 383. Clem. VIII. R. C. A. ad- dixit Constituit. CLXII. CLXIII. CLXVI. CLXXI. & seq. Novam autem regimini formam in eam induxit Constit. CLXXXIII. Quoniam f. l. 205. Magistratumque & Con- silium Sentum Virorum in ea instituit Con- stit. CLXXXIII. Inter. fol. 218. Eique con- cessit ut suum Oratorem apud Pontificem retinere possit. CXCH.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Justitiae throno divina dispo- nente Clementia constituti, illud in pri- mis curare tenemur, ut nimirum nostris fu- turis etiam temporibus, justitia omnibus aqua lance ministraretur, & ad id, ut decet, exequendum justis, ac rectissimis Judicibus, cum opportunis facultatibus deputetur, per quos non solum unicuique jus suum tribuatur, sed etiam incommodis, ac impensis litigantium

Primum.

in quantum fieri potest, parcatur. His igitur rationibus adducti, ac populorum Civitatis nostre Ferrariensis, ac aliarum Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum Ducatus, & Domini nostri in Ferrariensi. recto gubernio, & felici regimini prospicere, ac singulorum indemnitati, & commodis opportune consulere cupientes, praeter alia a Nobis in eisdem Civitate, & Ducatu ordinata, unum Tribunal Judicum, Rotam nuncupandam, in dicta Civitate Ferrariensi. instituire decrevimus, in quo causae civiles, ut inferius disponetur, cognosci, & prout juris fuerit, terminari debeant.

Auditorum numerus prescribitur, & electio Civitatis Consilio datur, iurisdictione eorum explicatur.

§. 1. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine in Civitate praedicta Ferrariensi, unum Tribunal Audientiae causarum, Rotam nuncupandam, perpetuis futuris temporibus duraturum, quod consistat debeat quinque Iudicibus, Auditoribus nuncupandis, a Consilio Civitatis praedictae Ferrariensis, singulo quinquennio eligendis, qui omnes, & singulas Ferrariensis, & Comaceni Civitatum, & quarumcumque Terrarum, Castrorum, & Locorum Ducatus nostri Ferrariensis, causas, lites, & controversias Civiles, meras, & mixtas quomodolibet actitandas inter Cives, incolas, districtuales habitatores, ac Collegia, Agricolas quoque, & alios quoscumque sub Legatione Ferrariensi, subditos cognoscere, decidere, ac sine debito terminari, ac judicare possint, & debeant, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, perpetuo erigimus, & instituiamus.

Auditorum qualitates quales esse debeant.

§. 2. Quoniam vero omnia eo magis stabilia redduntur, quo solidiorem, ac certiore statum, per quem feliciter regi, & gubernari valeant, assumunt; Idcirco hoc ipsum Rotae Tribunal infra scriptis Constitutionibus, & ordinationibus perpetuo firmiter observandis fulciendum duximus. Ea propter statuimus, mandamus, & ordinamus, ut praedicti quinque Rotae Auditores debeant esse Juris Utriusque Doctores, non ex Civitate Ferrariensi, aut aliquo ex locis praedicti Ducatus, ex aliis tamen ditionis Ecclesiasticae nobis, & Apostolicae Sedi immediate subiectae locis oriundi, summae integritatis, prudentiae, doctrinae, & experientiae, non minores natu annis triginta, qui saltem per quinquennium spatium in publica aliqua insigni Academia legerint, aut in celebri aliquo loco judicando, vel advocando foro operam dederint, neque in his muneribus obeundis inter postremos habitii fuerint, sed praclare, ac laudabiliter se gesserint.

Juramentum ab eis praestandum.

§. 3. Hos omnes a Consilio Civitatis Ferrariensis, singulo quinquennio, excepta hac prima vice, eligi volumus; & postquam electi fuerint in principio, seu ante ingressum eorum Officii, in manibus pro tempore existentis nostri, & Apostolicae Sedis in Civitate, & Ducatu Ferrariensi, de Latere Legato, seu ejus Vicelegati, aut Gubernatoris, assistentibus Iudice sapientum, & ipsis sapientibus Communitatis Ferrariae, jure-

jurando promittant, se ad unquam observaturos non modo has Rotae Constitutiones, verum etiam omnes, & quascumque Civitatis Ferrariae provisiones, ordinationes, & Statuta, usu nunc recepta, nec non justitiam, qua decet sanctitate, & integritate administraturos, sub poenis arbitrio Superiorum, infligendis in syndicato, cui eos omnino finito eorum officio subijci volumus, & in quo non nisi de dolo, fraude, & barattaria, iuxta stylum totius Italiae, & legis dispositionem illos teneri, & de his non nisi in singulos inquiri, cum non sit praesumendum universam Rotam dolum, fraudem, & barattariam commissuram, mandamus, & declaramus.

Confirmatio in officio, quibus Auditoribus, & quando fieri possit.

§. 4. Finito autem officio eorum, & uniuscujusque eorum, nolumus eos, vel quemquam eorum posse iterum pro alio quinquennio eligi, vel confirmari, nisi tres partes ex quatuor suffragiorum in Consilio pro nova electione, seu confirmatione obtinerent; concedimus vero, ut post quinquennium a die eorum officii finiti elapsam, jure, & recte denno eligi possint.

Tempus officii quinquennium terminetur.

§. 5. Et quoniam, ut praemissum est, Auditores de quinquennio in quinquennium eligendi sunt, atque perpetuis futuris temporibus observandum, rationique consentaneum visum est, ut unus ex his qui praecedente quinquennio in Rota fuit, in eadem ad hoc, ut novi ingredienti facilius, & citius instruantur, quinquennio subsequenti remaneat; propterea statuimus, electionem hoc ordine, & modo sciendam; hac enim, prima vice Auditores quinque eligentur, quorum officio functo, unus eorum a Consilio seligendus per biennium in nova Rota perseverabit, & aliis autem vicibus quinque Auditorum quidem fiat electio, & unus eorum, nempe ultimo electus, non itatim in principio quinquennii Rotam ingrediatur, sed biennio elapsa, & hic ille erit postea, qui in Rota succedentis quinquennii per curriculum biennii pro novis Auditoribus instruendis commoraturus erit, & ita perpetuis futuris temporibus observari mandamus.

Electio post primum quinquennium ad Civitatem Ferrariae spectat.

§. 6. Electionem autem dictorum Auditorum a praedicto Consilio Civitatis Ferrariensis, ut praefertur, faciendam, incipere volumus post praesens quinquennium, in quo Auditores per dilectum filium nostrum Petrum S. Nicolai in Carcere Diaconum, Cardinalem Aldobrandinum nuncupatum nostrum secundum carnem ex Fratre germano nepotem, ac in Civitate, & Ducatu praedictis nostrum, & Apostolicae Sedis de Latere Legatum jam electos continuare, eorumque quinquennium a die datae praesentium inchoare, & ut sequitur finire.

Prætoris officium anno concluditur.

§. 7. Praetorem quoque dictae Rotae jam electum per annum, ab eadem die datae praesentium incipien. Praeturae officium juxta formam inferius describendam exercere debere statuimus.

Stipendium Praetoris, & Auditorum.

§. 8. Sed quia Bovi tritiranti non est os alligandum, & laborum cuique praemium condignum est proponendum, ut ad illos subeun-

subeundos alacrior reddatur; Nos propterea cuilibet ex praefatis Iudicibus Rotae Ferrariensis, praeter Praetorem, in singulos menses triginta quinque scutorum auri in auro; Praetori vero quinquaginta quinque similibus scutorum mensuram provisionem ex redditibus, & proventibus Camerae nostrae Apostolicae, per Depositarium ejusdem Camerae in Civitate nostra Ferrariensi, cum mandato Legati, seu Vicelegati, aut Gubernatoris ejusdem Civitatis pro tempore existentis, persolvendam constituimus, & assignamus.

Domus Auditoribus gratis a Communitate assignanda.

§. 9. Ac praeterea volumus, & ordinamus, ut Communitas Civitatis Ferrariensis, locum Auditorii, in quo Rota fieri debeat, & domus in quibus praefati Auditores commode, & juxta gradus decentiam honorifice habitare valeant, gratis assignare teneantur.

Cursores ab eis eligentur.

§. 10. Utque Cursores eligant, qui in Auditorio praedicto tempore Rotae assistere, & illud ab omnibus impuditiis expurgare debeant.

Sportulae, & emolumenta Auditoribus assignantur.

§. 11. Jisdem praeterea Praetori, & Auditoribus, ut sportulas, & emolumenta quaecumque secundum Statuta Ferrariae, & munerum juxta Constitutiones, & consuetudines Rotae Bononiensis, recipere possint, permittimus, & gratiose concedimus, Constitutione Aldobrandina non obstante.

Consilia quando causis praestare possint.

§. 12. Praeterea, quo diligentius d. Auditores causis expediendis, id quod summo pere nobis cordi est, operam navent, districte eisdem inhibemus sub poenis arbitrio Legati, Vicelegati, aut Gubernatoris imponendis, ne in causis coram aliis Iudicibus, in Civitate Ferrariae, ac ejus Districtu, vel alibi in Legatione vertentibus, ullo modo consilium dare, aut aliorum consiliis se subscribere audeant; concedimus autem, ut id in causis, quae extra Legationem tractantur, aliquando facere valeant.

Aliquo Auditore iusta de causa, absente quid faciendum sit.

§. 13. Inhibemus praeterea sub eisdem poenis, ne a Civitate, & Auditorio diebus non feriatis absque licentia Consilii abesse possint; nisi fortasse eos, vel aliquem eorum ratione causarum, & officii abesse oporteret, vel aliquo iusto impedimento detineretur, quo minus ad Auditorium accedere, & causarum expeditioni vacare possit, & hoc casu volumus, ut non obstante impedimento, vel absentia, si causa ad totam Rotam pertineat, alii in ea procedant, & si Ponens ille esset absens, alius ejus loco subrogetur forte extrahendus, & si Ponens revertatur, vel cesset impedimentum causa nondum decisa, is causam suam denuo assumat in terminis, in quibus eam reperiet, & expediat; quod si impedimentum, vel absentia in persona Praetoris contingeret, loco ejus substituat Auditor senior.

Prætor quis de Auditoribus esse debeat.

§. 14. Nunc ad Auditorum Jurisdictionem propius accedentes, principe loco constituiamus, ut unus eorum sit quolibet anno Praetor Civitatis Ferrariae, senior nempe, hoc est, qui primo Auditor electus fuit; qui Praeturam uno anno obeat, ac eo Praeturae functo, alii deinceps secundum ordinem.

Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

quo electi fuerunt Auditores, in Praetura succedant, & ultimus, qui secundum ea, quae superius constituta sunt, anno tertio dumtaxat Rotam ingrediens in nova per biennium remanere debet, primo anno in ingressu novae Rotae Praeturam adipiscatur; & sic de cetero semper observetur, excepta hac prima vice; qua, ita exigente necessitate, disponimus, ut finito quinquennio, in Rota nova is perseveret, quem Consilium generale elegerit, & hic denno in ingressu novae Rotae Praeturam anno primo obtineat.

Quas ipse causas cognoscere possit.

§. 15. Decernimus autem, causas omnes primarum appellationum totius Legationis Ferrariae ad Praetorem solum spectare; qui de illis cognoscere, easque sine debito solus terminare debeat, & sportulas, & emolumenta solus quoque percipiat, nec eas, eave cum aliis Auditoribus partiri teneatur. Volumusque, ut appellationes omnes, & quaecumque a sententis quorumcumque iudicum, in quibuscumque causis Civilibus, nec non & reductiones ad arbitrium boni viri, quae ab arbitris, vel arbitratoribus tam voluntariis, quam necessariis interponerentur, in casibus tamen permixtis, ad dictum Praetorem, & ejus officium devolvantur; nec non possit cognoscere quascumque alias causas in Civitate, & Legatione Ferrariensi, pro ut Praetor Rotae Bononiensis, potest in Civitate & Legatione Bononiensi.

Sententiae coram quo interponendae sunt.

§. 16. Statuentes interim, ut veteri abusu appellandi coram bonis viris cessante, appellationes omnes coram iudice a cuius sententia appellatur, omnino interponantur; & aliter interpositae non valeant, nec teneant, nisi vere copia Iudicis haberi non potuisset.

Appellationes causae quomodocumque tractandae.

§. 17. Decernentes pro celeriori causarum expeditione, ut ab incidentibus, & emergentibus, super quibus Praetorem interloqui contigerit, in casibus, in quibus permixta est appellatio ab Interlocutoris ex forma juris Statutorum, vel provisionum Ferrariae, ad Rotam appelletur, quae sine voto Praetoris ipsam appellationem terminare debeat, sicuti perpetuo, & inviolabiliter sancimus, ut in quibuscumque causis ad Rotam deferendis, in quibus primo loco aliquis ex Auditoribus judicaverit, is nihilominus in ea causa votum habeat.

Causae coram Praetore captae, a quo terminandae.

§. 18. Demumque jubemus, ut causa coram uno Praetore cepte finito officio, coram eodem quoque, & ab eodem terminentur, dummodo processus, & scripturae, antequam Praeturae munus deponat, a partibus praesentate fuerint, juxta formam Statutorum, & provisionum Ferrariae. Declarantes id quinquennio durante locum obtinere, & causas coram ultimo Praetore ceptas, non coram eodem, & ab eodem, sed coram Praetore novae Rotae, & ab ipso finendas esse.

Quae causae dicuntur Rotales, & ad Rotam spectantes.

§. 19. Ad Rotam autem spectare disponimus, causas omnes Viduarum, Pupillarum, ac omnium miserabilium personarum, secundum tamen dispositionem l. Unica Cod. quand. Imper. inter pupil. & non aliter; nec non dotium, & alimentorum, ac praeterea